

κι' αὐτοὶ ποῦ σὰς ἔθαύμασαν, παιδιὰ τροπαιοφόρα,
θὰ σὰς οἰκτεῖρον τώρα.

'Απὸ παντοῦ θὰ ὀδύνησθε σὺν δούλοι, σὺν ζητιάνοι,
καὶ τοὺς Τιτάνας τῶν βουόνων θὰ περγελάσων νάνοι,
κι' ὅλος ὁ κόσμος ὁ κριτῆς
μακρὸν θὰ μείνη ξένος,
κι' ὁ στίφνης τῆς ἀριτῆς
θὰ πίση μαραμμένος.

'Ο γέρο Κρούγερ ἔμαθα πὺς τὸστρεψέ μὲ τρόπο
καὶ πάει σ' ἄλλον τόπο.
Κι' ἐγὼ γι' αὐτὸν τὸν Πρόδρο, γι' αὐτὸν τὸν δυστυχῆ
τονίζω πόνου μέλος,
κι' ἐκείνο ποῦπρεπε θαρρὸν νὰ κἀν 'στὴν ἀρχὴ
τὸ 'φύλαξε 'στὸ τέλος.

Εἰς τὸν γέρο μπουταλᾶ,
ποῦ χρυσταί 'στὴ Μιχαλοῦ,
χαριετίσματα πολλὰ,
κι' ἄς μὴν πάη τὼρ 'ἄλλου,
ἀλλ' ἄς ἔλθῃ 'στὴν Ἑλλάδα γιὰ νὰ 'ἔρῃ τὸν Θεωδωράκη
νὰ τὰ 'ποῦν ἕνα χεράκι.

Καὶ 'στὴς Κηρσισιᾶς τὴν χλόην ὑπὸ τὰς σκιὰς πλατάνων
μὲ τὰς αὔρας τῶν ζεφύρων
μῆσα σὲ σωροῦς στεφάνων
καὶ πολεμικῶν λαφύρων
νὰ θυμᾶται μεγαλεῖα, τοῦ Τζῶν Μπουλὸν νὰ ταλανίζῃ,
καὶ μὲ τὸν 'δικὸ μας γέρο βέριον νὰ κοπανίζῃ.

Κε' ὁ 'δικὸς μας στρατηλάτης, πύχει κίφει τὸνα χέρι,
τριαντάφυλλο τῆς ὄρας 'στὸν 'δικὸ σας νὰ προσέρῃ,
καὶ 'στὸν Κρούγερ νὰ ψιλλίζῃ μὲ τὸ στόμα τὸ στομύλον :
«γέρος ἔδωκε σὲ γέρο τριαντάφυλλον μὲ φύλλον»,
ὁ δὲ Κρούγερ νὰ τὸ βάζῃ
'στὸ σουρτοῦκο του μὲ νάζι,
κι' ὄλοένα νὰ παρλάρου καὶ νὰ στρώνουε πεσιότα
καὶ περίπατο νὰ βγαίνουε καθὼς λέν ἀλαμπρασιότα.

Καλῶς ἤλαθε 'στὸ κράτος τοῦ λαοῦ τοῦ κεχνητός,
κι' ἔμαθα μετὰ χερῶν
πῶς ὁ Κρούγερ εἶνε πρῶτος
'Αφρικάνοιερς ταλλαράς.

Κι' ἄς ἔλθῃ μὲ τὸ χρυσάφι,
ποῦ γεννοῦν χρυσορωχτεῖα,
μῆσα σὲ Ρωμῶν ἑδοφι,
ποῦ σκορπίζετ' εὐτυχία.

'Ας μᾶς ἔλθῃ 'στὰς Ἀθήνας μὲ τὴν ντόμα του μαζὶ
καμμιὰ Τράπεζα ν' ἀνοίξῃ καὶ κανένα μαγαζὶ,
ν' ἀναλάβῃτὰ Σπραγίεα, τὰ τοσοῦτον ρυπαρὰ,
κὲν τοὺς ἄρμους μας νὰ στρώσῃ, κἀν νὰ φέρῃ τὰ νερά,
μυτογάς Σιδηροδρόμων κι' Ἐργοληψίων νὰ πάρῃ
καὶ τὴν Μπόρα καθὼς τόσο νὰ σηκώῃ 'στὸ ποδᾶρι.

'Ἐμαθα, γενναῖοι Μπόιερς, μετὰ λύπης μου πολλῆς
πῶς ἡ σύνενοος τοῦ Κρούγερ εἶναι τῆς παλιᾶς σχολῆς,
ὅτι ξερεὶ μαγειρὸ
καὶ σπητιοῦ νοικοκυρὸ
δὲν τῆς λείπει τὸ βελόνι,
καθαρίζετὰ ντουλάπια,

καὶ τοῦ γίρου τῆς μαλαῖας
τὰ βρακκί καὶ τὰ τσουράπια.

Λίνε πῶς καὶ ρόχα νέθι:
σὺν κανένα λαδικὸ,
καὶ μονόγῃ τῆς ἄλθι:
τὸν καφερὶ τὸν τακτικό.

'Πίστε τῆς λοιπὸν κι' ἐκείνης καθὼς προστυχὰ ν' ἀφήσῃ
κι' ἄρον ἄρον νὰ μᾶς ἔλθῃ 'στὸ Ρωμαῖκο νὰ ζήτῃ,
τὸ σπητιοῦ τῆς τὴν κουζίνα
νὰ ξεχάσῃ τὴν πιά,
καὶ νὰ μάθῃ 'στὴν Ἀθῆνα
'λίγα τρόπο κι' ἀνθρωπιᾶ.

Νὰ ζητῇ χειραφεσιᾶς κι' ἄλλα τέτοια τοῦ σουμοῦ,
ν' ἀλωνίζῃ 'μέρα νόκτα μῆσα 'στὴν ὄδον Ἐρμου,
νὰ λιγόνεται γιὰ λούσα σὺν τῆς ἄλλαις τῆς τσακιστραις,
μὲ παζάρια καὶ μὲ σκέρτσα τοῦ ἐμπορῆς νὰ σταυρώνῃ,
κάθε τόσο νὰ τῆς στέλλου ἀποδείξει ἡ μοδίστραις,
κι' ὁ καυμένος τῆς ὁ γέρος σὺν σκαμμένος νὰ πληρώνῃ.

'Στὸ κρεβάτι τῆς ἀπάνω νὰ τῆς φέρῃ ἡ καμαριέρα
μοσημίρι τὸν καφερὶ,
καὶ νὰ γίνῃ τούτ' ἀ φῆ
μὴ γερόντισσα τῆς μόδας, Μπαμπομοφᾶ καὶ Πίρια Σιέρα.

Νὰ ξεχάσῃ γηρατεῖα, νὰ γενῇ φωτιὰ καὶ λαύρα,
τάσμενία τὰ καλλιά τῆς νὰ τὰ βᾶφῃ μαύρα μαύρα,
νὰ ξαπλώνῃ 'στῆς πολτρόνας σὺν γαϊδώρα 'στὸ γρασιδι
καὶ 'στὰ μούτρα τῆς νὰ βάζῃ μὲ τὴ φρούτα τὸ φτερισίδι,
καὶ ποδᾶτο νὰ μάθῃ μῆσα 'στ' ἄλλα πράγματα,
κι' ὅποιον εὐρῆ νὰ τὸν ρίχνῃ
καὶ τῆς ἀντίκας τῆς νὰ δείχνῃ
τὼρ 'στὰ γερᾶματα,
καὶ καθένας νὰ φερᾶρῃ τῆς κυρούλας μας τὴν ἄντζα,
ποῦ ληρομένησε μαζὶ μὲς τὴν παλιὰ τῆς προστυχάντζα.

Χαιρετίσματα 'στὸν Κρούγερ, τὸν μουρλό, τὸν ξεκουτιάρῃ
κι' ἔδω πέρα νὰ τοῦ 'ἄητε μὲ τὸ πρῶτο ν' ἀριδάρῃ.
Σὰς λυποῦμαι, φίλοι Μπόιερς... κατευόδιο σας καλὸ...
σὲ προσμένω, γέρο Κρούγερ, κι' ἔλα μου γιὰλό γιὰλό.

Καὶ καμφοδαῖς ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελείας.

'Στὴν Νιάν τὴν Ἰόρακν φύλλον Ἑλληνικόν
μὲ τίτλον Θε ρ ο μ ο π ὺ λ α ι, πολὺ σημαντικόν,
φύλλον σπουδαίας ὕλης, καὶ πλούτου καὶ φιγούρας,
τὸ βγάξου καὶ τὸ γρῆσου ὁ Μεσθενεὺς κι' ὁ Μπόρας.

Λόγος, ποῦ τὸν ἀπήγγειλεν ὁ Κωνσταντῖνος Ράδος
ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πλοῆς τῆς ἀναμνηστικῆς,
τῆς ἰδρυθῆναις κατ' αὐτὰς ἐν Ἀστει τῆς Ἑλλάδος,
τόπω τῆς Συνελεύσεως, Δευτέρας Ἑθνικῆς.

Κῆπος μικρὸς, ποίηματα Γεωργίου Καβο-Μαλεῖα
μὲ λυρισμὸν περιπαθῆ κι' εἰς στίχους ρωμαλεῖα.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμοῦ μας, παραπίπτα πατριώτου,
ἀριθμὸς τριανταεπτά, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.